

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1955/2021
27.05.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милунка Арсић, адвокат из ..., против туженог Ловачког удружења "Врхови" Сјеница, чији је пуномоћник Месрур Шмрковић, адвокат из ..., ради утврђења дискриминације, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 51/21 од 21.01.2021. године, у седници одржаној дана 27.05.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца АА из ..., изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 51/21 од 21.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару П 14/20 од 17.11.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд утврди да је одлуком туженог бр. 331/2019 од 07.11.2019. године, којом је одбијен његов захтев за признавање својства члана Ловачког удружења "Врхови" Сјеница, од 22.08.2017. године, повређено начело једнаких права и обавеза и извршена дискриминација на основу места пребивалишта тужиоца, на подручју Општине ..., у односу на остале грађане те општине. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 54.400,00 динара.

Апелациони суд у Крагујевцу је, пресудом Гж 51/21 од 21.01.2021. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Вишег суда у Новом Пазару П 14/20 од 17.11.2020. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка, као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку, применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, Одлуком Управног одбора туженог бр. 43/16 од 21.07.2016. године, тужиоцу је изречена дисциплинска мера- искључење из чланства Удружења на период од једне године. Истеком тог рока, тужилац је дана 22.08.2017. године, поднео захтев за признавање статуса члана Удружења, па је Одлуком Управног одбора туженог бр. 172/17 од 05.10.2017. године, тај захтев тужиоца одбијен. Правноснажном пресудом Основног суда у Сјеници П 330/17 од 16.12.2017. године, утврђена је ништавост Одлуке Управног одбора туженог бр. 172/2017 од 05.10.2017. године и да иста не производи правно дејство. Поново одлучујући о захтеву тужиоца за признавање статуса члана туженог Удружења, Управни одбор туженог је донео предметну Одлуку бр. 331/19 од 07.11.2019. године, којом је одбијен захтев тужиоца за доношење одлуке о признавању својства члана туженог Удружења. Тужилац тврди да је предметном одлуком у односу на њега извршена дискриминација, по основу места пребивалишта, а пребивалиште тужиоца је у Општини Сјеница са чије територије је и чланство туженог удружења.

Врховни касациони суд налази да су нижестепени судови, код овако утврђеног чињеничног стања, правилно одбили тужбени захтев тужиоца за утврђење дискриминације предметном одлуком туженог, пошто није утврђено да је извршена радња непосредне дискриминације, нити је тужилац учинио вероватним да је тужени, предметном одлуком, извршио акт дискриминације на његову штету због неког његовог личног својстава које би било основ за дискриминаторско понашање.

Закон о забрани дискриминације ("Службени гласник РС" бр. 22/2009), у одредби члана 2. став 1. тачка 1., прописује да израз "дискриминација" и "дискриминаторско поступање" означавају свако неоправдано прављење разлике или неједнако поступање, односно пропуштање (искључивање, ограничавање или давање првенства), у односу на лица или групе, као и чланове њихових породица или њима блиска лица, на отворен или прикривен начин, а који се заснива на раси, боји коже, прецима, држављанству, националној припадности или етничком пореклу, језику, верским или политичким убеђењима, полу, родном идентитету, сексуалној оријентацији, имовном стању, рођењу, генетским особеностима, здравственом стању, инвалидитету, брачном и породичном статусу, осуђиваности, старосном добу, изгледу, чланству у политичким, синдикалним и другим организацијама и другим стварним, односно претпостављеним личним својствима (у даљем тексту: лична својства).

Судска заштита прописана је у одредби члана 41. Закона о заштити дискриминације, тако што сходно одредби из става 1. тог члана закона, свако ко је повређен дискриминаторским поступањем има право да поднесе тужбу суду.

Одредбом члана 45. Закона о заштити дискриминације, прописана су правила о терету доказивања, тако што, ако је суд утврдио да је извршена радња непосредне дискриминације или је то међу странкама неспорно, тужени се не може ослободити од одговорности доказивања да није крив (став 1.). Уколико тужилац учини вероватним да је тужени извршио акт дискриминације, терет доказивања да услед тог акта није

дошло до повреде начела једнакости, односно начела једнаких права и обавеза, сноси тужени (став 2.).

У поступку судске заштите на основу Закона о заштити дискриминације, сходно одредби члана 41. став 2., сходно се примењују одредбе Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 228. Закона о парничном поступку, прописано је да је странка дужна да изнесе чињенице и предложи доказе на којима заснива свој захтев или којом оспорава наводе и доказе противника, у складу са овим законом.

Ако суд на основу изведених доказа (члан 8.), не може са сигурношћу да утврди неку чињеницу, о постојању чињенице примениће правило о терету доказивања, јер је тако прописано одредбом члана 231. став 1. Закона о парничном поступку.

У конкретном случају, предметном одлуком туженог којом је одбијен захтев тужиоца за доношење одлуке о признавању својства члана ловачког удружења, чије је чланство са територије пребивалишта тужиоца, односно Општине Сјеница, није извршена дискриминација тужиоца по основу места пребивалишта, имајући у виду да је пребивалиште тужиоца на територији туженог, а да ниједно од других личних својстава наведеној у цитираној одредби члана 2. став 1. тачка 1. Закона о забрани дискриминације, које би било основ за дискриминацију, тужилац није доказао. У тој ситуацији, нижестепени судови су правилном применом правила о терету доказивања прописаним одредбом члана 228. Закона о парничном поступку, у вези одредбе члана 45. Закона о забрани дискриминације, тужбени захтев тужиоца одбили као неоснован.

Наводима ревизије тужиоца о томе да су међу странкама спорне чињенице да ли је уопште било услова за изрицање дисциплинске мере тужиоцу, на основу Закона о удружењима, Статута ловачког удружења "Врхови" Сјеница и Правилника о дисциплинској одговорности, које чињенице су претходно питање од ког зависи основаност тужбеног захтева тужиоца, не доводи се у сумњу правилност побијане пресуде. То да ли је било услова за изрицање дисциплинске мере тужиоцу, одлуком туженог која је предмет ове парнице, није битна чињеница за утврђење дискриминације, јер је за постојање дискриминације битно неоправдано прављење разлике и неједнако поступање, односно пропуштање, под условом да се такво чињење, односно нечињење заснива на неком од личних својстава која су наведена у одредби члана 2. став 1. тачка 1. Закона о забрани дискриминације, што овде није случај. Незадовољство тужиоца одлуком туженог којом је одбијен његов захтев за доношење одлуке о признању својства члана ловачког удружења може да представља разлог за побијање правилности и законитости те одлуке, а то није предмет ове парнице. Због тога, тужилац у ревизији неосновано указује на погрешну примену материјалног права.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у изреци донео применом одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић